

V E N D I M

“NE EMER TE REPUBLIKES SE SHQIPERISE”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu, Kryetar i Gjykatës Kushtetuese

Zija Vuci, Anëtar i “““

Hajredin Fuga, Anëtar i “““

Alfred Karamuço, Anëtar i “““

Kristofor Peçi, Anëtar i “““

Sokol Sadushi, Anëtar i “““

Kujtim Puto, Anëtar i “““

me sekretare Arbenka Lalica, në datën 25.01.2001, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.101/5 Akti që i përket:

K E R K U E S: XHAVIT VULKU, i përfaqësuar nga avokati Ilir Selenica.

O B J E K T I

Shfuqizimi si antikushtetues i vendimeve penale nr.97, datë 02.04.1999 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.670, datë 01.11.1999 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin si antikushtetues të vendimeve penale nr.97, datë 2.4.1999 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.670, datë 1.11.1999 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë:

- Gjykata e Apelit, ka shqyrtuar çështjen mbi ankimin e prokurorit pa i komunikuar kopjen e ankimit dhe pa i njoftuar datën e gjykimit. Si rrjedhojë, ai nuk ka ditur për gjykimin e çështjes në apel.

- Procesverbali i gjykimit në apel nuk pasqyron të vërtetën në pjesën që thekson, se i pandehuri është thirrur për gjyq. Në të vërtetë, është njoftuar drejtorja e burgut, por pasi ai kishte mbaruar dënimin e dhënë nga gjykata e rrethit.

- Gjykata e rrethit, në rigjykim, nuk e ka njoftuar për datën dhe orën e gjyqit sipas rregullave të nenit 140 të Kodit të Procedurës Penale e si rrjedhojë, nuk ka marrë dijeni për gjyqin as ai, as familjarët.

- Për të dy gjykimet e mësipërme nuk janë njoftuar as avokatët e tij, të caktuar qysh në fazën e hetimeve paraprake. Për më tepër, në Gjykatën e Apelit, gjykimi është bërë pa caktuar avokat kryesisht.

GJYKATA KUSHTETUESE

pasi dëgjoi relatorin Kujtim Puto, pretendimet e avokatit të kërkuesit, shqyrtoi dokumentet e ndodhura në dosjen gjyqësore dhe bisedoi çështjen në tërësi,

V E R E N:

Gjykata e rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr.111, datë 25.02.1999, ka dënuar kërkuesin Xhavit Vulku për veprën penale të shfrytëzimit të prostitucionit dhe në bazë të nenit 114 të Kodit Penal, në lidhje me nenin 406/1 të Kodit të Procedurës Penale (gjykimi i shkurtuar) e ka dënuar me gjashtë muaj burgim. Mbi ankimin e prokurorit, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.97, datë 2.4.2000, ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së rrethit e dërgimin e çështjes për rigjykim në këtë gjykatë. Kjo e fundit, në rigjykim, e ka dënuar me dhjetë vjet burgim për krimin e shtytjes për prostitucion në rrethana rënduese sipas nenit 114/a, pika 5 të Kodit Penal.

Gjykata e apelit dhe gjykata e rrethit, në rigjykim, kanë zhvilluar një proces jo të rregullt ligjor në kuptim të nenit 42/1 të Kushtetutës. Në radhë të parë, gjykimet janë zhvilluar pa njoftuar të pandehurin ose avokatët e tij, sipas rregullave të parashikuara në Kodin e Procedurës Penale. Kështu, ndërsa prokuroria ka paraqitur ankim ndaj vendimit nr.111, datë 25.2.1999 të gjykatës së rrethit, kopja e këtij ankimi, nuk i është dërguar kërkuesit sipas mënyrës dhe në vendin e parashikuar në nenin 140

të Kodit të Procedurës Penale për të pandehurin e lirë. Kjo kopje, së bashku me lajmërim-marrjen është dërguar në repartin 311 (burg) në datën 4.3.1999, kur i pandehuri kishte mbaruar dy ditë më parë dënimin e dhënë nga gjykata e rrethit e ndodhej në gjendje të lirë. Ndodhur para këtij fakti, Gjykata e apelit nuk mund të vazhdonte gjykimin, por të kërkonte zbatimin e nenit 414 të Kodit të Procedurës Penale për t'i njoftuar ankimin të pandehurit.

Në procesverbalin e seancës gjyqësore datë 2.4.1999 në Gjykatën e apelit, pasqyrohet sikur është thirrur për gjykim edhe kërkuesi, por në të vërtetë nuk ka njoftim për të. Në dosje ndodhen dy shkresa me të njëjtin numër 19 dhe me të njëjtën datë 16.03.1999, drejtuar njëra komandës së Repartit 313 (burgut) e tjetra togës së shoqërimit, në të cilat kërkohet të shoqërohet i pandehuri në atë gjykatë. Duke marrë parasysh se i pandehuri është liruar nga burgu në datën 02.03.1999, pra 14 ditë më parë se të nisen shkresat dhe se në dosje nuk ka njoftim tjetër për të pandehurin, Gjykata Kushtetuese arrin në konkluzionin, se gjykimi i çështjes në atë gjykatë është bërë pa njoftuar të pandehurin.

Njoftimi i të pandehurit sipas Kodit të Procedurës Penale, nuk është bërë as në rigjykim në gjykatën e rrethit, aq më tepër, që nga kjo gjykatë u dënua për një vepër penale shumë më të rëndë se e mëparshmja. Për datën 15.7.1999 (dita kur u zhvillua seanca e parë e gjykimin), i është dërguar një shkresë togës së shoqërimit, me të cilën i kërkohet të shoqërojë në gjykatë të pandehurin Xhavit Vuku, me banim në Fshatin Tapizë, Tiranë dhe një polic i togës së shoqërimit ka shënuar në të që i pandehuri ndodhet në Greqi, por nuk del nëse është njoftuar familja, fqinjët, avokatët e caktuar prej tij etj., sipas mënyrës e në vendet e parashikuara në nenin 140 të Kodit të Procedurës Penale. Jo vetëm kaq, por meqënëse njoftimi ishte i dyshimtë, gjykata, në zbatim të nenit 349 të Kodit të Procedurës Penale, duhet ta përsëriste atë përpara se të deklaronte mungesën e të caktonte mbrojtës kryesisht.

Duke mos u njoftuar kërkuesi për ankimin e prokurorit, si dhe për datën e gjykimin në apel e në gjykatën e rrethit, atij i janë mohuar njëkohësisht disa të drejta kushtetuese të parashikuara edhe në Konventën Europiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore, siç janë e drejta për ta vënë në dijeni menjëherë dhe hollësisht për akuzën që i bëhet (neni 31/a i Kushtetutës dhe neni 6/3a i Konventës), e drejta për t'u mbrojtur vetë e për t'u bërë pyetje dëshmitarëve të pranishëm apo e drejta për të kërkuar marrjen e provave të tjera (neni 31/b,c të Kushtetutës dhe neni 6/3c,d i Konventës), si edhe e drejta për t'u dëgjuar para se të gjykohej (neni 33 i Kushtetutës dhe neni 6/1 i Konventës).

E drejta e të pandehurit për të zgjedhur mbrojtësin e tij është njëkohësisht edhe një detyrim për gjykatën për ta respektuar këtë të drejtë. Është e vërtetë që gjykata e rrethit në rigjykim ka caktuar mbrojtës dhe i ka dhënë kohë atij të përgatitet, por kjo nuk është e mjaftueshme për të arritur në përfundimin, se gjykata ka përmbushur detyrimet e saj kushtetuese e ligjore për realizimin e së drejtës së mbrojtjes. Është detyrë e gjykatës së rrethit dhe gjykatës së apelit të kryejnë të gjitha veprimet procedurale për njoftimin e të pandehurit, dhe vetëm kur ky nuk paraqitet, të caktojnë mbrojtës kryesisht. Për më tepër, gjykata e apelit nuk ka caktuar as mbrojtës kryesisht, por ka dëgjuar vetëm prokurorin, duke mos respektuar parimet e rëndësishme të mbrojtjes dhe të kontradiktoritetit në gjykim.

Të gjitha këto e bëjnë procesin të parregullt në kuptim të nenit 42/1 të Kushtetutës.

PER KETO ARSYE;

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, duke u bazuar në nenet 131/f të Kushtetutës dhe në neneve 72 e 77 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", njëzëri,

V E N D O S I:

Shfuqizimin si antikushtetues të vendimeve penale nr.97, datë 02.04.1999 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.670, datë 1.11.1999 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Apelit Tiranë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Tiranë, më 22.2.2001

Nr. 101/5 i Regj.Themeltar.
Nr. 9 i Vendimit.